

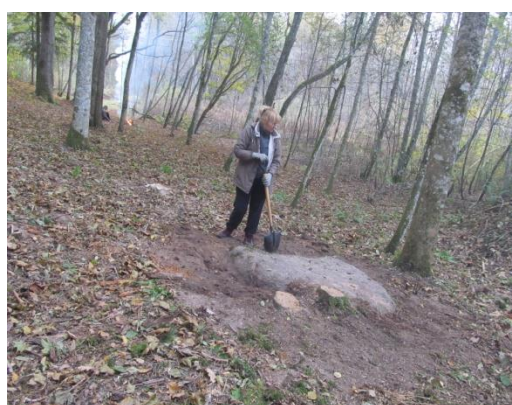
17.10.2015.talka pie Staru akmeņiem

Kārtējo reizi esam satikušies, lai būtu ar sevi, dabu un viens ar otru klusumā un kalpošanā...

Vai nav mīļa vietīņa vientuļnieka celiņam?

Dieva galda atklāšana.

Kalns mūs nebeidz pārsteigt un apdāvināt.

Izcirsts ceļš uz Ežakmeni...

Tā vien gribas pieglausties ozolam un ļauties viņa sakņu apskāvienam.

Jankalna virsotnes attīrīšana.

Sākas uguns saruna ar mums un kalnu...

Un tā ir mīlestības valoda!

Pienācis brīdis, kad gribas pietātē un maigumā noliekties dabas un stihiju priekšā, tik vienoti klusumā ar to esam. Tie ir brīži, ko nedzēš laiks, tie ir brīži, kad pieskaramies mūžībai, kuru dēļ esam uz šo vietu nākuši.

